

[Oluf Pedersen.]

melser i det store og hele ligger inden for den nuværende Lovgivning, de er blot nærmere udformet, saaledes at ikke saa meget bliver overladt til Domstolenes Skøn, og at der sikres noget større Ensartethed. Jeg vil dog sige, at ogsaa efter Lovforslaget er der for meget, der overlades til Domstolenes Skøn. Ikke blot angaaende Strafdmaalingen, men ogsaa angaaende, hvad der er straffbart, er meget uklart, og jeg vil henstille, at det rettes i Udvalget — det spiller jo en mindre Rolle, om der gaar en Dag eller to mere, inden man bliver færdig med Arbejdet i Udvalget. De, der skal straffes, er jo sat fast, og de bliver nok, hvor de er.

Jeg er Modstander af Dødsstraf, baade principielt, men ogsaa fordi der rent strafferetligt er Tale om en Skærpelse. Om Dødsstraffen har en af Norges store Mænd, Biskop Berggrav, udtalt sig i en Pjece, hvis Hovedindhold er refereret i „Berlingske Tidende“. Biskop Berggrav siger:

„Vi kan ikke hævde, at de, der holder paa Dødsstraffen, svigter Retsbevidstheden. Opfattelsen er delt i Dag. Det vil komme til en Brydning inden for det norske Folk paa dette Spørgsmaal. Vi maa sørge for, at denne Brydning kan arte sig saadan, at den forøger den almindelige Ansvarfølelse og ikke gør den svagere. Netop ved at holde paa et gennemført strengt Opgør med alle muliggør vi en Retsbevidsthed, som er stærk nok til ikke at behøve Dødsstraffen. Alle sentimentale Grunde maa holdes væk. En nøgtern Retsalvor maa herske uafkortet.“

Og Berggrav skriver videre:

„Det er selvfølgeligt, at vi afviser Dødsstraf, hvis den skal være Udtryk for Hævn eller Gengældelse. Videre Brug af Dødsstraf, i Særdeleshed hvis det sker i mange Tilfælde, virker forraaende. Det giver ondt Blod og kalder paa Had og Hævn. Erfaringen siger Nej til, at Dødsstraf virker afskrækkende. At bruge en Straf, som fra et fuldværdigt Menneskesyn maa anses for lavtliggende, er skæbnesvangert.“

Det er stærke Udtalelser af en af Norges mest fremtrædende Mænd, en Mand, som har haft det hele paa nært Hold. Ærede Medlemmer vil maaske have set i Bladene,

at Biskop Berggrav, da han var interneret, havde en Vagt af Quislinger, som, da de havde været der nogen Tid, blev saa medgørlige, at de ikke vilde passe paa ham mere. Saa maatte man sætte ny Vagt om ham af de værste Quislinger, man kunde finde, og da de havde været der nogen Tid, blev de enige om, at det var bedst, han gik. De blev omvendt, efterhaanden som de kom ind under denne stærke Personlighed. Det vil sige, at selv de største Slyngler ikke altid er uheldbedelige, bare de faar den rette Behandling, og det gælder utvivlsomt selv nogle af de mest bestialske, at de blot af Forholdene blev drevet ud i det helt forfærdelige.

Men sit skarpe Standpunkt har Biskop Berggrav mest centralt udtrykt i følgende: „Hver fuldbyrdet Dødsdom vil betyde en Ulykke for Folkets Sag“. Jeg gentager: „Hver fuldbyrdet Dødsdom vil betyde en Ulykke for Folkets Sag“. Jeg er enig med Biskop Berggrav heri. Naar dette Lovforslag er vedtaget, saa har vi et ringere Danmark. Det drejer sig jo dog ikke om disse uværdige Individuer, man skal ikke lovgive for Enkeltpersoner, men om vort Land.

Saa kan man sige: Ja, men det kræver vel det danske Folk. Ja, det er et Problem. Jeg er Tilhænger af Folkestyre. Styret skal ikke foregaa ved Stævner, de være nok saa store, eller ved Avisartikler; alt det kan kun være til Oplysning. Styret skal ske ved Stemmesedler. Nu er jeg Modstander af Dødsstraffen, og andre Medlemmer er Tilhængere, men vi kan vist alle herinde roligt sige, at vi blandt vore Vælgere har Folk, der ser forskelligt paa det, og naar det ligger saadan, vil det være naturligt, at man gennemfører en Folkeafstemning. Det hed jo selv derude paa Stævnet i Fælledparken: „Folkets Vilje skal være Landets Lov“, og saa er Folkeafstemning jo Vejen. Nu indrømmer jeg, at Vedtagelsen af Loven kan ikke udskydes, den haster for de interneredes Skyld, men der er intet til Hinder for, at man udskyder selve Fuldbyrdelsen af Dommen til efter en Folkeafstemning, og den kan ske i Forbindelse med Folketingsvalget, som jeg mener bør afholdes snarest muligt, helst allerede i Juli Maaned. Jeg kan ikke indse, hvorfor det skal udsættes til September. Lad os endelig faa en Rigs-